

La Comédiathèque

HAPPY HOUR

Jean-Pierre Martinez

comediatheque.net

Happy Hour

Jean-Pierre Martinez

Nederlandse vertaling en bewerking door de auteur

In een nachtbar in Amsterdam, die door de politie in de gaten wordt gehouden vanwege de zoektocht naar een gevaarlijke psychopaat, fungeert een nogal verontrustende barman als biechtvader voor eenzame klanten die er hebben afgesproken met mysterieuze dates die ze via internet hebben leren kennen...

Overdaad en zwarte humor, ergens tussen absurd cabaret en Monty Python...

Personages:

De barman (*of barvrouw*)

De commissaris (*m/v*)

De psychopaat (*m/v*)

De man

De brunette

De blondine

*Andere versies voor 4 of 5 spelers zijn beschikbaar op de website van de auteur:
comediatheque.net.*

Opvoeringsrechten

Voor iedere openbare opvoering van dit toneelstuk, zowel door een amateurgezelschap als door een professioneel gezelschap, is voorafgaande toestemming vereist.

Jean-Pierre Martinez is een Franse auteur en lid van de Franse SACD (*Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques*).

Nederland

In Nederland worden zijn opvoeringsrechten rechtstreeks door de SACD beheerd. Amateurgezelschappen en professionele gezelschappen dienen voor toestemming en informatie over de opvoeringsrechten contact op te nemen met de internationale afdeling van de SACD:

international@sacd.fr

België / Vlaanderen

In België worden zijn opvoeringsrechten beheerd door SACD België.

Amateurgezelschappen kunnen hun aanvraag voor opvoeringsrechten rechtstreeks online indienen via de website van SACD België:

www.sacd.be/nl

Professionele gezelschappen dienen rechtstreeks contact op te nemen met SACD België:

theatre@sacd.be

Bij problemen met een online aanvraag kunnen amateurgezelschappen eveneens via dit e-mailadres contact opnemen met SACD België.

Voor alle andere vragen kunt u rechtstreeks contact opnemen met de auteur via dit contactformulier :

[CONTACTFORMULIER](#)

1. De barman (of barvrouw) – De brunette

Achter de bar staat de barman (of barvrouw) glazen te poetsen. De rol kan dus door een vrouw of een man worden gespeeld; de seksuele ambiguïteit van het personage mag gerust worden uitgespeeld. Op de radio klinkt een nummer van André Hazes. We horen een wc doortrekken. Een brunette, vrij gewoontjes en eerder ordinair, komt uit het toilet en gaat weer aan de bar zitten voor haar glas. Ze draagt een vormeloze trui in een onbestemde kleur. De barman zapt naar een andere zender. Een commentator doet opgewonden verslag van de slotfase van een voetbalwedstrijd. De barman zet de radio uit. De brunette drinkt haar glas leeg.

Barman – Zal ik er nog eentje inschenken?

De brunette kijkt hem vermoeid aan. Ze weet niet zeker of ze hem goed heeft begrepen, maar droomt heel even weg.

Brunette – Pardon?

De barman wijst lusteloos naar het bord Happy Hour boven de bar, dat pijnlijk contrasteert met de troosteloze sfeer in het lege café.

Barman – De cocktail van het huis. De tweede is gratis.

Brunette (zuchtend) – Happy Hour... laat me niet lachen. Ik zit hier al een uur op een vent te wachten en hij is er nog steeds niet...

Barman – Een vent?

Brunette – Vindt u het zó onwaarschijnlijk dat een man met mij zou afspreken?

Barman – Een man, ja...

De brunette kijkt verbaasd.

Brunette – Hoe heet deze tent ook alweer?

Barman – De Roze Flamingo.

Brunette – O ja... juist. Dat verklaart een hoop. (Om van onderwerp te veranderen.) Zit er banaan in deze cocktail?

Barman – Wist u dat een mens voor 99 procent dezelfde genen heeft als een aap?

Brunette – Nee...

Barman – En omdat een aap voor ongeveer de helft dezelfde genen heeft als een banaan... kun je bijna zeggen dat een mens een banaan is met benen en hersenen.

Brunette – Nou ja... bij sommigen zijn die hersens optioneel.

Barman (zich aangesproken voelend) – Denkt u aan iemand in het bijzonder?

Brunette – Aan die klootzak die vergeten is dat hij met mij had afgesproken.

Barman – Misschien wacht hij tot de wedstrijd afgelopen is. Ze zitten in de verlenging... De Braziliaanse spits heeft hem net snoeihard achter de keeper gejaagd.

Brunette – Weet u zeker dat u naar voetbal luistert? (*De barman antwoordt niet.*) Wat zou u doen in mijn plaats?

Barman – Een uur te laat? Wat ik in uw plaats zou doen weet ik niet. Maar in de zijne... Als hij nu nog komt opdagen, denkt hij waarschijnlijk: die is zo wanhopig dat ze alles pikt zolang ze vannacht maar niet alleen naar bed hoeft.

Dat komt aan.

Brunette – Denkt u echt?

Barman – U kent het gezegde: jaag me achterna en ik vlucht... loop weg en ik zuig je leeg.

Brunette (*verslagen*) – Doe mij die gratis tweede cocktail dan maar.

De barman schept met een pollepel uit een grote kom met huiscocktail en vult haar glas. Ze neemt een flinke slok en slikt moeizaam.

Brunette – Ik proef ook duidelijk gember.

Barman – Zit erin.

Brunette (*kijkt rond in de lege zaak*) – Nou... het is hier ook bepaald geen feest. En dat op vrijdagavond. Is er voetbal op tv?

Barman – Nee. Een Toppers-marathon op tv. Dan zijn we standaard de helft van de klandizie kwijt. Daarom hebben we Happy Hour.

Brunette – U had het beter Gay Hour kunnen noemen. Dan wist iedereen meteen waar hij aan toe was. Waarom spreekt die vent met mij af in een homobar?

Barman – Om hier de enige heteroman te zijn, vermoed ik. Zó bang zijn voor concurrentie is meestal geen goed teken.

Brunette (*plots onzeker*) – Of hij is zelf homo en heeft mij op mijn foto voor een man aangezien. Die foto op de datingsite was nogal wazig... (*Ongerust.*) Zou u mij op een wazige foto voor een man kunnen aanzien?

Barman – Nee. Zelfs in het donker niet.

De brunette wordt er niet vrolijker op.

Barman – Hoe heet u eigenlijk?

Brunette – Jane.

Barman – Kom op, Jane. Uw Tarzan kan nog komen opdagen.

Brunette – Mijn moeder noemde me Jane vanwege Jane Birkin. Alleen lijken de mannen met wie ik afspreek meestal meer op Gainsbourg dan op Tarzan. Als ze überhaupt komen.

Barman – U weet wat ze zeggen: eentje kwijt...

Brunette – Tien kwijt. Net als met haar. Het begint met één en voor je het weet ben je kaal. Ik kan het weten.

Barman – Verliest u uw haar?

Brunette – Nee. Ik werk in een kapsalon. En geloof me: in dit tempo hoeven de meiden aan de wasbak zich over werkloosheid geen zorgen te maken.

Barman – U bent niet bepaald een geboren optimist, hè?

Brunette – Optimist? Ik heb inmiddels spinnenwebben onder mijn rok van al die kerels die me laten zitten.

Barman – Ooit komt uw prins wel. En dan blijft hij vanzelf in dat spinnenweb hangen. *(Vaderlijk.)* Maar wel veilig vrijen, hè.

Brunette – U gelooft het niet, maar ik ben allergisch voor latex. Latex is heel slecht voor de vaginale flora, wist u dat?

Barman – Nee, dat wist ik niet. En voor de fauna?

Brunette – Ik krijg er verschrikkelijke jeuk van. *(Even.)* Hebt u misschien een vork?

Barman *(ongerust)* – Waarvoor?

Brunette – Er drijft iets in mijn cocktail. *(Ze buigt zich erover.)* Het lijkt wel een oog. *(Kijkt verontrust op.)* Volgens mij kijkt het naar me.

De barman lijkt geïrriteerd.

Barman – Niet fijn genoeg gemixt, denk ik.

Hij vist het ding discreet met een vork uit het glas. De brunette zucht en gaat verder.

Brunette – Ik heb niet eens vrienden. Ik zit op Facebook; de enige die me spontaan een vriendschapsverzoek stuurde was een Argentijnse schetenkunstenaar. Mijn sociale leven is zo leeg... Als ik morgen zou trouwen, weet ik niet eens of ik een getuige kon vinden. Laat staan een man.

Barman – Hebt u geen familie?

Brunette – Die zijn allemaal gestorven toen ik drie was.

Barman – Nee toch...

Brunette – Koolmonoxidevergiftiging. Daar valt niet mee te spotten. We leefden van de bijstand in een sociale huurwoning in Blaricum. Mijn moeder had de schoorsteen sinds mijn geboorte niet laten vegen.

De barman kijkt haar verbijsterd aan.

Brunette – Ik ben de enige die het heeft overleefd. Mijn vader sloot me 's nachts op in de kelder. Dat heeft mijn leven gered.

Barman *(ontzet)* – In de kelder?

Brunette – Zodat hij mijn geschreeuw niet hoefde te horen. Ik had honger... Mijn vader was alcoholist. Als mijn moeder hem geld gaf voor een liter melk, kwam hij terug met een fles goedkope rode wijn.

Barman (*bijna in tranen*) – Mijn God...

Brunette – Grapje. Hebt u ooit een sociale huurwoning in Blaricum gezien?

De barman valt even stil, licht beledigd dat hij erin getrapt is.

Brunette – Maar ik heb wel ruzie met mijn ouders. Het laatste verjaardagscadeau dat ik van ze kreeg was een aangetekende brief van hun notaris. Daarin stond dat ze na hun dood alles nalaten aan kankeronderzoek. Dat verbaasde me wel, die gulheid. Geld geven aan onderzoek naar een ziekte waar ze dan zelf al aan overleden zouden zijn... Hebt u uw ouders nog?

Barman – Mijn moeder is dood en mijn vader zit in een tbs-kliniek in Utrecht.

Brunette (*onder de indruk*) – Heeft het verdriet hem gek gemaakt?

Barman – Nee. Hij heeft mijn moeder met een kettingzaag onthoofd.

Brunette – O... Was hij houthakker?

Barman – Filmfanaat. Hij had net The Texas Chainsaw Massacre gezien.

De brunette verwerkt dit, neemt nog een slok en keert zuchtend terug naar haar eigen problemen.

Brunette – Ik vraag toch niet veel. Een beetje genegenheid. Iemand die elke avond thuis op me wacht en bovenop me springt zodra ik van mijn werk kom.

Barman – Neem een Duitse herder.

De brunette weet niet of hij een grap maakt.

Brunette – En u? Hebt u iemand?

Barman – Ik heb het net uitgemaakt met mijn verloofde. Hij werkte in de IT.

Brunette – Ja, dat lijkt me reden genoeg.

Barman – Elke keer als we seks hadden, fluisterde hij in mijn oor: open je USB-poort, dan plug ik mijn randapparatuur in.

De brunette zucht.

Barman – Kom op... er is vast wel iemand voor wie u iets betekent.

Brunette – Het is vandaag mijn verjaardag en de enigen die eraan gedacht hebben zijn van Wehkamp. Daar heb ik deze trui gekocht.

De barman steekt een sterretje in de cocktail en steekt het aan.

Barman – Happy birthday.

Brunette – Dank u.

In een pathetische stilte kijken ze hoe het sterretje uitbrandt.

Brunette – En u? Met uw familie zal het ook niet makkelijk zijn geweest. Hoe ging uw coming-out?

Barman – Mijn vader betrapte me terwijl ik mezelf aftrok bij een gayvideo.

Brunette (*afwezig*) – O ja... (*Ze haalt een spiegeltje uit haar tas.*) Waarom heb ik in godsnaam deze trui aangetrokken? Ik lijk er dikker in, hè? (*De barman trekt beleefd zijn mond.*) Online kleren kopen... hetzelfde probleem als met datingsites. Op de foto denk je: dat kan best. En bij levering...

Barman – Blijkt het toch de verkeerde maat.

De brunette bekijkt zichzelf nog eens in haar spiegel.

Brunette – En die kleur doet ook niks voor me. Ik zie eruit alsof ik leverkanker heb. (*Zucht.*) Ik ga buiten een sigaret roken. Als ik over vijf minuten niet terug ben, ben ik in de Amstel gesprongen. En bel vooral geen 112. Ik wil niet gereanimeerd worden.

Barman – Hoeft niet. Ik ben vrijwilliger bij de brandweer geweest. Daar heb ik mond-op-mondbeademing geleerd... voordat ze me eruit gooiden wegens het verbergen van een lijk. Dat had iets met mijn vader te maken... Laat maar.

De brunette kijkt even vreemd op en loopt naar de deur.

Brunette – Als hij ondertussen komt, zegt u niet dat ik hier al een uur zit te wachten, hè?

Barman (*met een onheilspellende glimlach*) – Maakt u zich geen zorgen. Ik zal alles doen wat ik kan om hem hier te houden.

Brunette – Dat stelt me niet echt gerust.

Ze gaat weg. De barman zet de radio weer aan; er klinkt een sentimenteel nummer van André Hazes.

2. De man – De barman

De barman poetst de biertap terwijl hij naar een nieuwsbulletin op de radio luistert.

Nieuwslezer – Er is nog altijd geen spoor van de gevaarlijke psychotische patiënt die uit een tbs-kliniek in Utrecht is ontsnapt. De man zat daar vast nadat hij zijn vrouw met een kettingzaag had onthoofd. (*De barman spitst zijn oren.*) Getuigen zouden hem later hebben gezien bij een Praxis in de binnenstad en vervolgens op Utrecht Centraal, waar hij een kaartje naar Amsterdam kocht. De politie waarschuwt dat de man, in de media inmiddels bekend als de Zaagman van Zaandam, uiterst gevaarlijk is.

Een nerveuze man komt binnen en kijkt de zaak rond. Hoe hij er ook uit ziet en wat hij ook draagt: een sekssymbool is hij beslist niet. De barman zet de radio uit.

Barman – Wat mag het zijn?

Man – Wat is het sterkste dat u hebt?

Barman – De cocktail van het huis.

Man – Doe die maar.

De barman schenkt in. De man kijkt om zich heen.

Barman – Wacht u op iemand?

Man – Is dat zo duidelijk? Ik ben een beetje laat... Hebt u iemand gezien?

Barman – Hangt ervan af. Hoe ziet hij eruit? O, wacht... u bent ook hetero. Hoe ziet zij eruit?

Man – Geen idee. Ik heb haar op een datingsite leren kennen. Ze had geen foto geplaatst.

Barman – Zó bescheiden zijn is meestal geen goed teken.

Man – Ik had er zelf ook geen foto bij. Sinds ik die weggehaald heb, krijg ik trouwens veel meer reacties.

Barman – Vrouwen houden van mysterie.

Man – Nou ja, reacties... Dit is de eerste echte afspraak die ik in drie jaar op die site voor elkaar heb gekregen. Ik heb nooit geluk gehad met vrouwen. Op de basisschool had mijn aardrijkskundelerares al een hekel aan me. We moesten verschillende wol kentypes benoemen en ik zei cunnilingus in plaats van cumulonimbus.

Barman – Aha.

Man – Gisteren merkte ik bij het opruimen van mijn portemonnee dat mijn condooms over datum waren. Dat zegt genoeg over de intensiteit van mijn seksleven.

Barman – Als u ze in uw portemonnee bewaart...

Man – Ja, naast mijn zorgpas. Trouwens, condooms regelt toch degene die thuis speelt? Net als bij voetbal.

Barman – Bij voetbal?

Man – De thuisploeg zorgt toch voor de ballen?

Barman – Juist...

Man – Laat maar. (*Terug naar zijn verhaal.*) En ze waren nog duur ook. Condooms met verdovende gel, voor een vertragend effect. Ze schijnen bij vrouwen allergische reacties te kunnen veroorzaken, maar goed...

Barman (*verbaasd*) – Verdovende gel?

Man – Ja. De laatste vrouw met wie ik naar bed ging... Ik dacht dat ze genoten had. Ik wilde net tevreden in slaap vallen, ze kust me op mijn wang en zegt: maak je niet druk, dat kan gebeuren. Sindsdien: niks. Woestijn. Gisteren verveelde ik me zo erg dat ik de hele avond een computerspel speelde waarin je een raket aan een ruimtestation moet koppelen. In vijf jaar heb ik misschien drie seksuele ervaringen gehad. En de laatste keer ben ik niet eens tot het aankoppelen gekomen. Telt dat dan?

Barman – Als de raket tenminste is opgestegen.

Man – Laten we zeggen dat hij eerder bij de lancering ontplofte. (*Even.*) Mijn droom? Twee vrouwen. Een brunette en een blondine. Elke avond kies ik degene die het beste bij mijn stropdas past en met haar maak ik een ritje in mijn cabrio.

Barman – En de andere?

Man – Die blijft thuis om het eten klaar te maken.

Barman – Zo'n geile versie van een trio heb ik nog nooit gehoord.

Man – Vannacht had ik juist een vreselijke nachtmerrie. Ik was de prins op het witte paard en moest Doornroosje wakker kussen.

Barman – Een nachtmerrie?

Man – Stelt u zich die adem voor na honderd jaar slapen. En ze zoende als een octopus. Wat is úw droom?

Barman – Met prins Harry trouwen en koningin van Engeland worden.

Man – O. Dus daarom bent u niet zo van voetbal.

Barman – Homo's kunnen best van voetbal houden. Maar ik heb liever rugby. Heerlijk, met een vriend op de bank, een paar biertjes erbij en naar die rugbyspelers kijken.

Man – Misschien ben ik zelf ook wel homo.

Barman – Laatst droomde ik dat de aanvoerder van het Nederlandse rugbyteam een try bij me drukte.

Man – Ik heb er niks tegen hoor. Ik werk zelfs met een homo. Soms eten we samen bij McDonald's. Nou ja... niet aan dezelfde tafel natuurlijk.

Barman (*meewarig*) – Zal ik uw tweede cocktail inschenken? Het is Happy Hour.

Man – Laat me eerst deze opkrijgen. (*Neemt een slok.*) Je proeft de spiritus wel goed, hè?

Barman – Er zit ook bananenlikeur in. Voor het zachte, fruitige randje.

Man – Gek... het kraakt een beetje tussen mijn tanden. (*Hij buigt zich over de kom.*) Wat is dat bruine ding dat daar drijft? Volgens mij beweegt het.

De barman buigt zich erbij.

Barman – Een kakkerlak, denk ik. Hoort niet bij het recept hoor. Die zal van het plafond gevallen zijn. Niet bewegen, ik heb bij de brandweer gezeten. (*Hij vist de kakkerlak eruit met de pollepel en bekijkt hem.*) Alcoholcoma. Te laat. Maar hij heeft mijn cocktail in elk geval gewaardeerd.

De man kijkt hem verbijsterd aan.

Man – Mijn eerste keer was ik ook stomdronken.

Barman – Uit de hand gelopen tienerfeestje?

Man – Nee. Ik was zevenentwintig. In een ziekenhuis.

Barman – Een verpleegkundige?

Man – Nee, een patiënt. (*De barman kijkt op.*) Niet terminaal hoor. Een kennis die net aan haar amandelen was geopereerd. Nou ja, kennis... de dochter van de huismeester. Curaçaos. Ik had een fles punch meegebracht. Maar omdat zij na de operatie niet kon drinken, heb ik hem zelf opgedronken. De fles bedoel ik. Ze kon ook niet praten, dus communiceerden we met gebaren. En van het een kwam het ander...

Hij neemt een slok van zijn cocktail.

Man – Achteraf vraag ik me af of ze wel helemaal uit de narcose was. Ze heeft er in elk geval nooit meer over gesproken. En u? Waar was uw eerste keer?

Barman – In een badkuip.

Man – Nee, ik bedoel... met z'n tweeën.

Barman – Het was een grote badkuip.

Man – O. Ik heb me altijd afgevraagd hoe seks in water voelt.

Barman – Geen idee.

Man – Pardon?

Barman – We hadden er niet aan gedacht hem te vullen.

De man verwerkt dit en kijkt op zijn horloge.

Man – Wedden om mijn onderbroek dat ze niet komt. Ik kan beter naar huis, het gas openzetten en in bed gaan liggen. Of eerst het gas open en dan naar bed; scheelt weer opstaan. Over een paar maanden vindt de Curaçaose dochter van de huismeester mijn ontbonden lichaam op het matras. Ze moeten het matras eromheen uitsnijden om me af te voeren. *(Hij drinkt.)* Mag ik één constructief puntje geven? Uw cocktail is echt niet te zuipen. Waar hebt u dat recept vandaan?

Barman *(gekwetst)* – Eigen recept. Nog nooit een klacht gehad.

Man – Misschien heeft niemand het overleefd. Ik weet niet of ik hier buikpijn van krijg of van de zenuwen voor die date. Stel dat ze een topmodel is. Ik ga eerst even mijn alien uitlaten voor ze komt. Waar is het toilet?

Barman – Gang uit, rechts. *(De man loopt naar het toilet.)* Poëzie, overal waar je kijkt.

De barman zet de radio weer aan; er klinkt een oud nummer van Willeke Alberti.

3. De barman – De blondine

De barman zit verdiept in Quest wanneer op de radio een nieuwsbulletin begint. Hij luistert plotseling aandachtig.

Nieuwslezer – De ongerustheid groeit in het centrum van Amsterdam. Getuigen zagen ongeveer een uur geleden een vrouw vanaf de Blauwbrug in de Amstel vallen. Zelfmoord of misdrijf? De politie houdt alle opties open. Duikers zoeken naar het lichaam.

Barman – Ze wilde zo graag versierd worden... en nu wordt ze uit het water gevist.

Nieuwslezer – De politie onderzoekt ook of de zogenoemde Zaagman van Zaandam iets met de verdwijning te maken kan hebben. De voortvluchtige psychopaat zou eveneens in de buurt zijn gesignaleerd, waar hij familie zou hebben.

De barman kijkt ongerust. Een blonde vrouw komt binnen: topmodel-look, inclusief hautaine houding. De barman zet de radio uit. De blondine heeft de nerveuze uitstraling van een mondaine cokegebruiker die dringend een lijntje nodig heeft. Ze speurt de lege zaal af, loopt naar de bar en de barman legt zijn tijdschrift weg.

Barman – Wat kan ik voor u doen?

Blondine – Ik wacht nog even. Ik heb een afspraak.

Barman – Met een man? *(Ze kijkt hem vernietigend aan.)* Sorry.

De blondine haalt een spiegeltje uit haar tas en controleert haar make-up. De barman leest verder in Quest.

Barman – Grappig. Wist u dat een kat altijd op zijn poten terechtkomt? Italiaanse wetenschappers hebben twee katten rug aan rug vastgemaakt en van de Toren van Pisa gegooid om te kijken aan welke kant ze zouden landen. Wat denkt u dat er gebeurde? *(De blondine kijkt hem geschokt aan.)* U bent duidelijk goed met mensen. Wat doet u voor werk? Activiteitenbegeleider in een instelling voor zwaar depressieven?

Blondine *(minachtend)* – Ik ben schoonheidsspecialiste... in een schoonheidssalon voor blondines.

Barman – Bestaan er gespecialiseerde salons voor blondines? Als ik u was, zou ik me zorgen maken over uw toekomst. *(Ze kijkt vaag vragend.)* Wist u niet dat blondines een uitstervende soort zijn? Ik las het in Quest. Voor natuurlijk blond moeten beide ouders het gen doorgeven. Wereldwijd zijn blondines al in de minderheid en ze planten zich blijkbaar minder snel voort dan brunettes. Met al die bevolkingsmenging zijn er rond 2200 misschien geen natuurlijke blondines meer. Of dat erg is, laat ik in het midden. En de opwarming van de aarde helpt ook niet. Blondines komen uit koude streken. Hoe warmer het wordt, hoe minder blondines. Misschien moeten we de laatste exemplaren in reservaten op Antarctica zetten. De vraag is alleen of ze zich in gevangenschap voortplanten. In iglo's.

De blondine ruikt met afkeer boven de kom cocktail.

Blondine – Hij ruikt naar de visafslag. Wat zit daarin? Zeevruchten?

Barman – Ook. Mijn vader zei altijd dat schaaldieren de insecten van de zee zijn. Als je erover nadenkt... Nog steeds geen zin?

Blondine – Ik ga toch maar ergens zitten.

Ze gaat aan een tafeltje zitten.

Barman – Die blonde attitude... daar gaan mijn haren van overeind staan.

De barman zet de radio weer aan; er klinkt een dramatische Nederlandstalige evergreen.

4. De barman – De commissaris

De barman poetst glazen. De commissaris komt binnen. De rol kan door een man of een vrouw worden gespeeld en ook hier kan met genderambigüiteit worden gespeeld. De commissaris draagt een versleten regenjas en hoed in Columbo-stijl.

Barman – U gaat me zeker vertellen dat u óók niet homo bent?

Commissaris – Bent u van de politie?

Barman – Nee.

Commissaris (*toont legitimatie*) – Ik wel.

Barman – O.

Commissaris – Dan stel ik hier de vragen, duidelijk? Ik onderzoek de verdwijning van de vrouw die een uur geleden in de Amstel is gevallen. Getuigen zagen haar hier naar buiten komen. Klein, stevig gebouwd. Was ze alleen?

Barman – Ze had hier met iemand afgesproken, geloof ik, maar die kerel liet haar zitten. Tenzij ze hem buiten nog tegenkwam.

De commissaris pakt een klein notitieboekje.

Commissaris – Had ze veel gedronken?

Barman – Een glas of twee. Toen ze wegging stond ze nog op haar benen en liep ze redelijk recht.

Commissaris – Kwam ze depressief over? Suïcidaal?

Barman – Niet speciaal. Ze zei alleen dat als ze verdronken werd gevonden, ze niet gereanimeerd wilde worden. Ik dacht dat het een grap was.

Commissaris – Blijkbaar ten onrechte. Nog iets verdachts gezien?

Barman – Nee... Nou ja, één ding. Een klant ging ruim een kwartier geleden naar het toilet en is nog niet terug. Had ik de politie moeten bellen?

Commissaris (*steekt het boekje weg*) – Goed. Maar dat is niet de enige reden waarom ik u wilde spreken. Zoals u waarschijnlijk weet is de Zaagman van Zaandam... uw vader dus... voortvluchtig. Hij heeft toch niet geprobeerd contact met u op te nemen?

Barman – Nee.

Commissaris – Goed. Ik kom later terug als ik nog vragen heb.

Barman – Wilt u iets drinken, commissaris?

Commissaris – Ach... vooruit.

Barman – Heel licht. Glijdt zo naar binnen.

Commissaris – Een beetje zachtheid in deze harde wereld kan geen kwaad.

De commissaris ontspant zich en zet de hoed af. De barman schenkt een glas cocktail in. De commissaris bekijkt het mengsel met enige argwaan.

Commissaris – Drinkt u mee?

Barman (*ongerust*) – Naar het bureau?

Commissaris – Ik bedoel proosten.

Barman – O! Eh... nooit tijdens werktijd.

De commissaris proeft.

Commissaris – Zit daar Maggi in?

Barman – Bingo. En verder?

Commissaris – Bloedsinaasappel?

Barman – Wat een speurneus. U bent niet voor niets commissaris.

De commissaris drinkt het glas leeg.

Commissaris – In het begin is het even wennen, maar daarna gaat het best.

De commissaris maakt een gebaar dat nog een glas welkom is. De barman schenkt bij.

Barman – U knapt er echt van op.

De commissaris slaat het glas in één keer achterover.

Commissaris – Goed. Als u nog iets te binnen schiet... of als uw vader contact zoekt, belt u mij. (*Geeft een kaartje.*) Hier staat mijn nummer.

Barman (*leest*) – De Paarse Parel, lesbische bar... Juist.

De commissaris grist het kaartje terug en geeft een ander.

Commissaris – Sorry, verkeerde kaartje. Goed, de plicht roept.

De commissaris gaat enigszins aangeschoten weg. Een telefoon gaat. De barman neemt op.

Barman – Hallo? Wie? God? (*Voor zichzelf.*) God zou me volgens mij niet op mijn mobiel bellen... Of ik Sodom en Gomorra ken? Luister, pap... Oké, Jezus, als jij dat liever hebt... Ik herken je stem heus wel, dus hou op. Nee, je kunt hier niet slapen. Ook niet één nacht. Je moet terug naar Utrecht. Je weet hoe het de vorige keer afliep.

De commissaris komt terug. De barman hangt snel op.

Commissaris – Sorry, mijn hoed vergeten.

De barman glimlacht wat krampachtig. De commissaris zet de hoed op en vertrekt. De barman zucht.

5. De man – De barman

De barman leest Quest. De man komt terug uit het toilet. De barman zet de muziek uit.

Man – Zo. Dat lucht op.

Barman – U bent lang weggeweest.

Man – Ik moet in slaap zijn gevallen. Ik merk het niet eens. Slaapapneu. Verschrikkelijk. Ik kan overal in slaap vallen: tijdens een sollicitatiegesprek, tijdens seks... soms zelfs in het theater. Het gevaarlijkst is autorijden. U wilt niet weten wat ik mijn verzekeraar al heb gekost.

Barman (*terug naar zijn tijdschrift*) – Over auto's gesproken, luister: 'Als een auto sneller zou rijden dan het licht, zouden zijn koplampen de weg achter hem verlichten in plaats van ervoor.'

Man – Dan krijg je ook ongelukken.

Barman – En de bestuurder zou aankomen vóór hij vertrokken is.

Man – Dat zal mij niet snel gebeuren. Zeker niet als ik naar mijn werk moet. Daar ga ik altijd met tegenzin heen.

Barman – Precies! Met de lichtsnelheid zou je 's ochtends op tijd willen zijn door 's avonds al achteruit van huis te vertrekken.

Man (*de draad kwijt*) – Achteruit?

Barman – Anders schijnen die koplampen de verkeerde kant op.

Wanneer hij zich omdraait, ziet de man de prachtige blondine aan een tafeltje. Zijn glimlach bevriest.

Man – Jezus...

Barman – Rustig, zo ver is het nog niet.

Man – Zeg dat zij het niet is.

Barman – Wie?

Man – Gwendoline. Van internet. Godsamme, hebt u haar gezien? Maar goed dat ze geen foto had geplaatst. Dan was ik nooit gekomen.

Barman – Ze valt toch wel mee? Type blondine met ingebouwde airbags.

Man – Valt mee? Zelfs in mijn dromen zie ik zoiets niet. En nu staat ze hier in het echt. Denkt u dat ik kans maak?

Barman – Het was in elk geval slim dat u zelf ook geen foto plaatste. Anders was zij niet gekomen.

Man – Ja ja. Omdat je lelijk bent hoeft je toch niet alleen met lelijke vrouwen uit te gaan. Je ziet genoeg bloedmooie vrouwen op straat met mannen die afschuwelijk... rijk zijn.

Barman – Wat doet u eigenlijk?

Man – Op dit moment ben ik operationeel manager bij McDonald's. Maar dat is tijdelijk.

Barman – Dat hebt u haar natuurlijk niet verteld. Hoewel ze het misschien kan ruiken: u ruikt op honderd meter naar frituurvet.

Man – Ik heb gezegd dat ik MacDonald heet en een neef van de baas ben.

Barman – Een neef van MacDonald... Kwik, Kwek of Kwak?

Man – Ronald.

Barman (*steeds meer onder de indruk*) – Ronald?

Man – Het was het eerste wat in me opkwam.

Barman – Ik heb ooit een toneelworkshop gedaan: vind de clown in jezelf. U hebt niet lang hoeven zoeken.

Man – Goed, ik moet de sprong wagen. Anders heb ik er mijn hele leven spijt van. Maar hoe spreek ik haar aan?

Barman – Zeg bijvoorbeeld: ik heb thuis nog een doos condooms die aan het einde van de maand over datum is en ik hou niet van verspilling. Of wees gewoon eerlijk: ik sta al drie jaar droog, maar misschien ontdekken we na een hele nacht neuken als jonge bevers dat we ontzettend veel gemeen hebben.

Man – De hele nacht... Ik wil mezelf ook niet oversellen.

Barman – Succes, meneer MacDonald.

Man (*kijkt weer*) – Wauw. Daar krijg je toch spontaan trek van?

Barman – Pardon?

Man – Eerlijk. Wat vindt u van haar?

Barman – Eerlijk? Zo warm als de diepvriesafdeling van Albert Heijn op de Noordpool. Maar goed, u vraagt eigenlijk aan een vegetariër of hij zijn biefstuk rood of bevroren wil.

De man loopt naar de blondine, maar durft haar nog niet aan te spreken.

6. De barman – De commissaris

De commissaris komt terug, nu nog iets dronkener, en loopt naar de barman die de bar poetst.

Commissaris – Ik heb nieuws.

Barman – O ja?

Commissaris – We hebben de telefoon uitgeplozen die op de brug lag. Van het slachtoffer. En weet u wat?

Barman – Nee.

Commissaris – Die man met wie ze had afgesproken... die kende ze van een datingsite. Een site die ik zelf overigens goed ken.

Barman – Echt?

Commissaris – Hij had haar hier laten afspreken.

Barman – En wat concludeert u daaruit?

Commissaris – Dat hij haar waarschijnlijk in de Amstel heeft gegooid nadat hij haar probeerde te verkrachten. Die gevaarlijke psychopaat gebruikt allerlei aliasen om slachtoffers te lokken. Hij noemde zich zelfs eens Mauricette.

Barman – Dat wijst inderdaad op een behoorlijk gestoorde geest.

Commissaris – We pakken hem wel. Maar als u hem ziet... Opvallend genoeg spreekt hij al zijn slachtoffers in uw zaak af.

Barman – Voor zover ik hoor laat die man ze vooral zitten.

De commissaris denkt na.

Commissaris – Dat dacht ik al. Een dwaalspoor om de politie op het verkeerde been te zetten. Wie zou zo stom zijn al zijn slachtoffers in dezelfde bar te laten komen?

De mobiel van de commissaris gaat. De commissaris neemt op.

Commissaris – Ja? Ja... ja... oké.

De commissaris stopt de telefoon weg.

Commissaris – De handtas van de vrouw is net gevonden bij IJmuiden. Alle papieren zaten er nog in.

Barman – IJmuiden?

Commissaris – Met de stroming, hè. Een handtas legt in een uur heel wat kilometers af. Het lichaam ligt misschien al in de Noordzee. Dat vinden we waarschijnlijk nooit meer. *(Kijkt op horloge.)* Kwart voor twaalf. Zo... ik ga mijn bed eens opzoeken. Hou doe.

Barman – Goedenavond, commissaris.

De commissaris vertrekt.

7. De man – De blondine

Na lang aarzelen stapt de man schuchter op de blondine af.

Man – Hallo... *(stelt zich voor)* Ronald.

Blondine *(verbaasd)* – Pardon?

Man – MacDonald.

De blondine neemt hem op voordat ze antwoordt.

Blondine – Sorry, maar ik heb niks besteld.

Man *(van zijn stuk)* – We hebben elkaar gesproken op een datingsite: raakofmis.nl. Mijn gebruikersnaam is Ronaldo. Bent u Gwendoline niet?

Blondine – Nee. Ik heet Gwenda.

Man – Gwenda? *(Probeert te lachen.)* Nou, dat scheelt niet veel, toch?

Ze geeft hem een ijzige blik.

Man – Sorry. Ik laat u met rust.

Hij wil weggaan, maar bedenkt zich.

Man – Mag ik u misschien eens mee uit eten nemen?

Blondine – Even kijken. Het is vandaag vrijdag... Volgens mij heb ik op 29 februari 2052 nog een gaatje. Schrikkeljaar.

De man geeft niet op.

Man – Mag ik u dan nu iets te drinken aanbieden?

Blondine *(ironisch)* – Terwijl u op Gwendoline wacht?

Man – Nee, eigenlijk... zij komt alleen voor een sollicitatiegesprek.

Blondine – U werft personeel op datingsites?

Man – Het liefst vrijgezellen. Die kunnen makkelijker 's avonds werken. Op datingsites weet ik tenminste waar ik ze vind. Kom, laat me u iets aanbieden.

Blondine – Toevallig wacht ik zelf ook op iemand. *(Ze ruikt met een vies gezicht.)* Ruikt het hier naar friet? *(Toch nieuwsgierig.)* Wat doet u voor werk?

Man – Ik werk met mijn oom... in de horeca.

Blondine – Uw oom?

Man – MacDonald. Ik ben Ronald. Daarom heet ik op raakofmis.nl Ronaldo. Mijn vrienden noemen me Ronny. Ronny Junior. Soms Ronny 2, voor de grap.

Blondine *(verbluft)* – Bent u echt de neef van...?

Man – Dagobert Duck. Zo noem ik hem om hem een beetje te plagen. Lief bedoeld hoor. Hij is nogal zuinig, maar wat wilt u? Ik ben zijn enige erfgenaam. Ik ga hem niet verwijten dat hij goed op zijn geld past.

Blondine (*wantrouwig*) – Vreemd. U hebt helemaal geen Amerikaans accent.

Man – Nee, ik ben hier geboren. Wij zijn de Nederlandse tak van de MacDonalds. Ik ga af en toe naar het hoofdkantoor in Amerika om de internationale groeistrategie te bespreken. Maar hier ben ik verantwoordelijk voor de uitbreiding in Amsterdam-Noord en Zaanstad. Kom gerust eens eten in een van onze restaurants, op mijn kosten.

Blondine (*twijfelend*) – Waarom niet.

Man – Wat drinkt u?

Blondine – Geen idee. Niet te sterk graag.

Man – Vertrouwt u me?

Ze glimlacht koel. De man loopt naar de bar.

8. De man – De barman

De man komt aan de bar. De barman leest alweer in Quest.

Man – Zij is het niet.

Barman (*kijkt op, verward*) – Wie?

Man – Gwenda, van inter... Ik bedoel Gwendoline, van internet. Maar ik kan toch mijn kans wagen? Die andere komt nu toch niet meer. En die was waarschijnlijk een bouwpakket zonder handleiding.

De man kijkt naar de blondine.

Man – Hebt u haar gezien? Ik zie haar al naakt in bad haar benen inzepen met een schuimspons.

Barman – Probeer haar eens in een badjas in de keuken voor te stellen, uien pellend met rubberen afwashandschoenen aan.

Man – Daar word ik nog geiler van.

Barman (*kijkt omhoog*) – Goed. Wat wilt u drinken?

Man – Nu neem ik mijn gratis tweede cocktail.

Barman – En voor mevrouw?

Man – Die. Mijn gratis tweede cocktail.

De barman zucht en schenkt een tweede glas in.

Man – U hebt gelijk: met een moeilijk gezicht moet je alles op humor zetten. Ik ga haar aan het lachen maken. (*Denkt.*) Kent u toevallig een goeie mop?

De barman zet het glas neer en kijkt hem veelbetekenend aan.

Man – Oké. Ik verzin zelf wel iets.

De man pakt het glas en loopt naar de tafel van de blondine. Hij draait zich nog één keer om.

Man – U hebt wel alles eruit gevist wat bovenop dreef, hè?

De barman knikt vermoeid. De man gaat naar de blondine.

9. De barman – De psychopaat

Een onheilspellende man komt binnen, in houthakkerslook. Uit zijn weekendtas steekt het blad van een kettingzaag. Het is de Zaagman van Zaandam, en toevallig ook de vader van de barman.

Barman – Pap? Wat doe jij hier?

Psychopaat – Ik kon toch niet in Amsterdam zijn zonder mijn lieve zoon een kus te geven?

Barman – Ik heb gezegd dat je hier niet kunt blijven.

Psychopaat – Eén of twee nachtjes maar.

Barman – De politie is hier geweest. Ze zoeken je.

Psychopaat – Je gaat je eigen vader toch niet verraden? Judas!

Barman – Als ze je hier vinden, krijg ik problemen.

De psychopaat ziet de kom met cocktail.

Psychopaat – Geef me dan op z'n minst iets te drinken. Ik verga van de dorst.

Met tegenzin schenkt de barman hem een glas in.

10. De man – De blondine

De man zit tegenover de blondine.

Man – U zult zien, het werkt heel stimulerend.

Blondine – Het smaakt raar. Wat is het?

Man – De cocktail van het huis.

Blondine – Hij ruikt een beetje naar krab.

Man – Wie zal het zeggen. De barman bewaakt het recept alsof het een staatsgeheim is. Smaken verschillen. In Mexico eten ze gefrituurde sprinkhanen bij de borrel. En wist u dat sommige mensen de placenta na de bevalling opeten? Mijn ex at regenwormen. Ze zei dat ze vol proteïnen zitten.

Blondine – Ik begrijp waarom u haar verlaten hebt.

Man – Eigenlijk verliet zij mij, maar goed.

Blondine – O.

Man – Ze zei ooit: je bent de grappigste man die ik ken, maar ook de grootste idioot.

Blondine – Niet dat ik me verveel, maar degene op wie ik wacht kan elk moment komen. (*Kijkt op horloge.*) Eigenlijk had hij er al moeten zijn.

Man – Als ik 's avonds met een vrouw als u had afgesproken, zou ik 's ochtends bij opening al klaarstaan om u vooral niet mis te lopen.

Blondine – Maar als u MacDonald heet, zult u toch genoeg aandacht krijgen?

Man – U hebt geen idee hoe rijkdom je van gewone mensen isoleert. Zelfs vrouwen worden er verlegen van. Ze zijn zo bang dat je ze voor golddiggers houdt.

Blondine – Dat begrijp ik. Met heel mooie vrouwen is het net zo. Mannen durven niet eens op ze af te stappen, uit angst dat wij denken dat ze alleen naar ons lichaam kijken.

Man – Daarom trouwen de rijkste mannen waarschijnlijk met de mooiste vrouwen.

Blondine (*filosofisch*) – Twee eenzame werelden die elkaar vinden.

Pijnlijke stilte.

Man – Weet u waarom blondines zo van waterskiën houden?

De barman kijkt hem van een afstand moedeloos aan.

Blondine – Nee.

Man – Benen uit elkaar, nat slipje en je wordt de hele tijd door een snelle boot voortgetrokken. Kent u die niet?

De blondine dwingt zichzelf te glimlachen.

Blondine – Vreemd genoeg niet. Maar ik wil natuurlijk niet tussen u en... Gwendoline komen.

Man – Geen probleem. Ze had toch niet het juiste profiel voor de baan. Dat heeft ze zelf vast ook ingezien, daarom komt ze niet.

Precies op dat moment komt de brunette terug: scheef gezicht, warrig haar, kleren in de war en een verwilderde blik.

Blondine – Zo te zien toch wel.

Man – Pardon?

De blondine wijst met haar blik naar de brunette.

Blondine – Is dat niet uw afspraak? Het sollicitatiegesprek?

De man bekijkt de brunette en trekt een gezicht.

Blondine – Goed, ik laat u maar.

Man (*teleurgesteld*) – Zien we elkaar zo nog? Het duurt niet lang. Ik hoef haar alleen uit te leggen dat ze niet het juiste profiel heeft.

Blondine – Ik ga mijn neus even poederen. (*Aan haar hyperactieve gezicht te zien kan daarmee make-up of een lijntje coke bedoeld zijn.*) Als we elkaar niet meer zien, bellen we.

Man – U hebt mijn nummer niet.

Blondine – Ik zoek wel in de telefoongids bij MacDonald.

Ze gaat richting toilet.

Man – En de rekening is voor mij, hè?

De man zucht opgelucht en kijkt naar de brunette die als een zombie naar de bar loopt.

Man – Ja. Dit is meteen een stuk geloofwaardiger.

Hij kamt toch nog snel zijn haar en bedenkt hoe hij haar zal aanspreken.

11. De psychopaat – De brunette

De barman staat op de achtergrond achter de bar. De psychopaat leunt aan de toonbank met zijn cocktail.

Psychopaat – Lekker spul. Je moet me het recept geven.

De brunette komt binnen. De psychopaat ziet haar verkreukelde uiterlijk.

Psychopaat – Wat is er met u gebeurd? Onder een vuilniswagen gekomen?

Brunette – Ik was op de Blauwbrug gestopt om even lucht te happen en een sigaret te roken. Ik zat op de rand te bellen, mijn tas glipte uit mijn handen, ik wilde hem nog grijpen... en toen kieperde ik zelf over de reling.

Psychopaat – U bent in de Amstel gevallen? Maar u bent helemaal niet nat!

Brunette – Geluk gehad. Precies onder me voer een zandschuit. Ik ben in het zand geland, dat brak mijn val. Ze hebben me verderop aan wal gezet. Mijn handtas is wel in het water verdwenen. En mijn telefoon ben ik ook kwijt.

Psychopaat – Zin in de film? Ze draaien hiernaast The Texas Chainsaw Massacre.

De barman kijkt hem kwaad aan.

12. De man – De brunette

De man komt naar de brunette toe.

Man – Pardon... bent u Gwendoline?

Brunette (*aarzelend*) – Dat hangt ervan af.

Man – O, een schuilnaam. Ik ben Ronaldo. Wij hadden afgesproken.

De brunette kijkt nog verbaasder.

Brunette – O ja.

Man – Zullen we even gaan zitten?

Brunette – Waarom niet.

Ze gaan zitten, onder de nieuwsgierige blik van de barman en de geïnteresseerde blik van de psychopaat. Ongemakkelijke stilte.

Man – Ik herkende u meteen.

Brunette – Echt?

Man – Alleen al die naam: Gwendoline. Daar krijg je meteen een beeld bij.

Brunette – U dacht aan een wat mollige brunette die eruitziet alsof ze net uit een vuilcontainer is gekropen?

Man (*glimlacht*) – En u? Niet al te geschrokken nu u mij in het echt ziet?

Brunette – Een beetje. Maar niet teleurgesteld hoor. Eigenlijk ben ik positief teleurgesteld.

Man – Zoals mijn oom zegt: liefde is als een hamburger. Als je echt honger hebt, is zelfs een matige hamburger geweldig. (*Meelevend.*) Over gehakt gesproken: gecondoleerd met uw moeder.

Brunette (*voorzichtig*) – Dank u.

Man – Mijn vader zei altijd over mijn moeder: er is maar één trein die niet over haar heen is gegaan. Beter dat dan andersom, hè?

De brunette begrijpt er niets van. De barman komt de bestelling opnemen.

Man – Wilt u iets drinken?

Brunette (*koket*) – Ik weet niet... eh...

Man (*onderbreekt haar, tegen barman*) – Een koffie en een glas water. Ik neem het water.

De barman rolt met zijn ogen en loopt terug naar de bar.

Man – Dus u bent thanatopracteur?

De brunette kijkt hem niet-begrijpend aan, maar spreekt hem niet tegen.

Man – Fascinerend werk lijkt me. Maar wat doet u dan precies?

De brunette weet even niet wat ze moet zeggen.

Brunette – Nou... hoe leg ik dat uit... Het lijkt een beetje op...

De man zakt met zijn hoofd op tafel en begint te snurken.

Brunette – Ik haal de bestelling zelf wel, dat gaat sneller. Ik heb echt een sterke koffie nodig.

De brunette gebaart naar de barman, die net met koffie en water aankomt, dat hij niet hoeft te komen.

13. De brunette – De psychopaat

De psychopaat leunt nog steeds aan de bar. De barman fluistert hem iets toe en verdwijnt richting kelder. De brunette komt eraan.

Brunette – Wie is die vent?

Psychopaat – Is dat niet degene op wie u wachtte?

Brunette – Ik had afgesproken met ene Jan-Karel die ik op internet had ontmoet. Zijn foto was net zo wazig als de mijne, maar hij leek hier totaal niet op.

Psychopaat – Ik zou hem toch niet meteen afschrijven. Misschien is dit uw laatste kans om niet als vrijgezel te eindigen.

Brunette – Dank u. Voorlopig vindt hij mijn gesprek in ieder geval niet erg boeiend.

De brunette pakt de koffie en het water en wil teruglopen, maar draait zich weer om.

Brunette – Weet u wat voor beroep een tanatopractor is?

Psychopaat – U bedoelt een thanatopracteur?

Brunette – Ja, nou ja.

Psychopaat – Kent u de serie Six Feet Under?

Brunette – Nee.

Psychopaat (*verbaasd*) – Hebt u geen televisie?

Brunette – Jawel, maar ik heb hem op een rommelmarkt in Enschede gekocht. Ik krijg alleen WDR in zwart-wit. U begrijpt dat ik niet vaak kijk.

Psychopaat – Het gaat over twee broers met een uitvaartbedrijf. Eén van hen is homo en werkt als thanatopracteur.

Brunette – Kun je homo én thanatopracteur zijn?

De psychopaat kijkt haar verbaasd aan.

Brunette – Laat maar. Ik improviseer wel.

Ze loopt terug naar de tafel.

14. De brunette – De man

De brunette komt terug en zet koffie en water op tafel.

Brunette – Alstublieft, uw glas water.

De man schrikt wakker alsof hij helemaal niet geslapen heeft.

Brunette – Wilt u toch geen koffie?

Man – Nee bedankt, anders kan ik 's nachts niet slapen.

Brunette – O.

Ze kijken elkaar wat ongemakkelijk aan. Om iets te doen te hebben drinkt zij haar koffie in één keer op.

Brunette – Daar word je wakker van.

Man – Zonder suiker?

Brunette – Verbaast u dat?

Man – U wilt niet weten hoeveel mensen bij mij een Big Mac-menu met grote friet bestellen en daar een cola zero bij nemen. Zit u al lang op die datingsite?

Brunette – Niet zo lang. Een vriend raadde me aan me in te schrijven... vlak voordat hij het uitmaakte.

Man – Wat voor man zoekt u?

Brunette – Uiterlijk is voor mij niet het belangrijkste.

Man – Gelukkig.

Brunette – Ik wil een man die de innerlijke schoonheid van een vrouw kan zien.

Man *(met geile blik)* – Begrijp ik. Niet zo'n man die naar uw favoriete boeken vraagt terwijl hij u in een string voor zich ziet.

Stilte.

Man – Wat leest u momenteel?

Brunette – Een dik boek dat ik van een vriendin heb geleend. Ik weet de titel niet meer, maar het gaat over een vrouw die...

De man valt opnieuw abrupt in slaap, met zijn hoofd op tafel, en begint te snurken. Na haar eerste verbazing haalt de brunette een klein romantisch boekje à la Bouquet uit haar tas en leest terwijl ze wacht tot hij wakker wordt.

15. De barman – De psychopaat – De blondine

De barman komt terug en spreekt zijn vader aan.

Barman – Goed, je mag vannacht in de kelder slapen. Ik heb een veldbed neergezet. Maar morgen wil ik je hier niet meer zien, duidelijk?

De psychopaat glimlacht breed en loopt weg om de zaak te bekijken. De blondine komt uit het toilet terwijl ze de laatste restjes coke van haar neus veegt. Ze stopt aan de bar en wijst naar de man die met de brunette zit.

Blondine – Kent u die vent?

Barman – Hangt ervan af. Wat wilt u weten?

Blondine – Of hij bijvoorbeeld een schizofreen op verlof is.

Barman *(kijkt naar zijn vader)* – Denkt hij ook dat hij de zoon van God is?

Blondine – Erger. De zoon van MacDonald.

Barman – Schots bloed zou me niks verbazen. Hij heeft een zee-ezel in zijn portemonnee. Tussen zijn verlopen condooms en zijn bankpas.

Blondine *(kijkt naar de man)* – Ach, zelfs als hij echt rijk is... zijn ex had gelijk: hij is gewoon te dom. En trouwens, ik ben Gwendoline niet.

Barman – Dat weet ik.

Blondine *(verbaasd)* – O ja?

Barman – Dat ben ik.

Blondine – Pardon?

Barman – Gwendoline is een van mijn profielen op datingsites. Ik heb ook Jan-Karel, Karl... en Mauricette.

De blondine is met stomheid geslagen.

Blondine – Aha. Dus iedereen had hier een afspraak met u. Dan had ik lang op mijn Karl kunnen wachten.

Barman – Eerst gebruikte ik alleen vrouwennamen. Voor vrouwen was inschrijven op sommige sites gratis. Daarna dacht ik: ik moet breder vissen.

Blondine – Breder vissen?

Barman *(wijst naar de lege zaak)* – Crisis. Zelfs homo's hebben moeite de eindjes aan elkaar te knopen. Dus ik ronsel op datingsites. Mannen, vrouwen, hetero's, homo's... ik kan me geen voorkeur meer veroorloven. De vaste lasten lopen door. En ik laat ze hier afspreken tijdens Happy Hour.

Blondine – Maar Gwendoline of Karl komt nooit opdagen. Dat is gemeen.

Barman – Soms vinden twee mensen elkaar tussen twee afzeggingen door.

Blondine – Hoe heet u echt?

Barman – Alfred.

Blondine – O... apart.

Barman – Mijn vader is gek op Hitchcock. Kent u Psycho?

Blondine – Is dat niet die film waarin een blondine in een bar belandt waar een buikspreker zijn opgezette moeder in de kelder bewaart?

Barman – Ongeveer.

Blondine – Ik had nooit gedacht dat u Gwendoline was.

Barman – Schijn bedriegt. Op een verkleedfeest heb ik ooit met een man gezoend die als brandweerman verkleed was.

Blondine – En?

Barman – Hij wás brandweerman. Zelfs op gayfeesten nemen ze veiligheid serieus.

Blondine – Sloeg hij u in elkaar?

Barman – Niet eens.

Blondine – Was hij homo?

Barman – Nee. Maar ik was als verpleegster verkleed.

De barman ziet de commissaris terugkomen. Hij pakt de lege cocktailkom en wenkt zijn vader discreet mee. De vader neemt zijn tas met de uitstekende kettingzaag weer op en volgt.

Barman – De huiscocktail is op. Ik ga naar de kelder. Daar brouw ik dit zachte elixer in het geheim, ver van nieuwsgierige blikken.

De blondine blijft alleen aan de bar.

16. De blondine – De commissaris

De commissaris komt zichtbaar behoorlijk aangeschoten binnen en gaat naar de blondine aan de bar.

Commissaris – Waar is de kroegbaas?

We horen een kettingzaag. De commissaris kijkt op.

Blondine – Even weg.

Commissaris – Dan wacht ik.

De commissaris kijkt rond.

Commissaris – Komt u hier vaker?

Blondine – Voor de duidelijkheid: ik ben niet lesbisch.

Commissaris – Mijn fout. Dan neem ik aan dat u ook niet Mauricette heet?

Blondine – Zie ik eruit als een Mauricette?

De commissaris bekijkt haar achterdochtig.

Commissaris – Met wat u allemaal door uw neus haalt zou ik niet zo'n grote mond hebben, als ik u was.

De commissaris toont een pasje.

Blondine (leest) – Zuiderbad Amsterdam, tienbadenskaart.

De commissaris merkt de vergissing.

Commissaris – Sorry. Verkeerde pas.

De commissaris toont het politielegitimatiebewijs.

Commissaris – Wilt u soms dat ik u vraag uw tas open te maken?

Blondine (bindt in) – Sorry.

Commissaris – Mooi. Dan werkt u mee. Nog eens: komt u hier vaak?

Blondine – Nee. Ik woon buiten de stad.

Commissaris – Niet verstandig om hier als vrouw alleen rond te hangen. Voor hetzelfde geld vissen we u morgenochtend in twee stukken uit de Amstel.

Blondine – Dank u. Ik zal voorzichtig zijn.

Commissaris – Zal ik u straks naar de tramhalte begeleiden?

Blondine – Ik heb een afspraak.

Commissaris – Met iemand?

Blondine – Met een man. Van een datingsite.

De commissaris schudt afkeurend het hoofd.

Blondine – Ik dacht dat een afspraak in een bar veilig was. Zeker in een homobar.

Commissaris – Is uw date homo?

Blondine – Ik... denk het niet. Tenminste, dat dacht ik niet toen hij deze plek voorstelde.

Commissaris – Niet erg helder allemaal. *(Geeft een kaartje.)* Als er iets gebeurt, belt u me.

Blondine – Loodgietersbedrijf Van Dijk... prima, dank u.

Commissaris – Sorry, alweer de verkeerde. *(Geeft ander kaartje.)* Goed, ik ga verder met mijn ronde. Mijn onderzoek bedoel ik. Zeg tegen de kroegbaas dat ik langs ben geweest. Mensen voelen zich veiliger als ze weten dat de politie op straat is.

De commissaris wil vertrekken.

Blondine – U zocht iemand die Mauricette heet?

Commissaris *(mysterieus)* – Ook ik zit weleens op een datingsite.

De commissaris vertrekt.

17. De man – De brunette

De man wordt wakker en probeert moeizaam het gesprek voort te zetten.

Man – Gwenda... mooie naam.

Brunette – Ja... *(aarzelt)* Maar ik heet toch Gwendoline?

Man *(onaangedaan)* – Keltische naam. Schotse familie?

Brunette – Niet dat ik weet.

Man – Gelukkig. Aan mijn achternaam kun je het natuurlijk zo zien: ik ben in Edinburgh geboren.

Brunette – Grappig. U ziet er eerder mediterraan uit.

Man – Ik ben ook niet echt Schots. Dat is de familie van mijn oom... En Edinburgh ligt in Zuid-Schotland. Daar spelen ze jeu de boules en drinken ze pastis. *(Pijnlijke stilte.)* Weet u waarom Schotten te paard maar één spoor gebruiken? *(De brunette doet geïnteresseerd.)* Als je de ene helft van het paard aan het galopperen krijgt, volgt de andere helft vanzelf.

Brunette *(met dom glimlachje)* – Logisch.

Man – Mooie trui hebt u.

Brunette – Vindt u echt?

Man – Niet heel flatterend voor het figuur, maar vast lekker warm. En er passen er twee in. Als we ooit samen kamperen, kunnen we hem als tent gebruiken.

Brunette – Pardon, ik zie daar net een vriendin.

Ze loopt naar de bar.

18. De blondine – De brunette

De brunette gaat naast de blondine staan.

Brunette – Bent u Gwendoline?

Blondine – Hangt ervan af. Wat geeft u me om het niet te zijn?

Brunette (*geeft biljet*) – Tien euro?

Blondine – Twintig.

Brunette (*geeft nog een biljet*) – Afgesproken.

Blondine (*pakt geld*) – Vindt u hem echt zo leuk of hoopt u op gratis hamburgers?

Brunette – Geen idee. (*Kijkt vertederd naar de man, die dom naar haar zwaait.*) Hij is zo zielig dat hij mijn moederinstinct wakker maakt. Zo moet Gainsbourg Jane Birkin hebben veroverd.

Blondine – Ja, maar Gainsbourg stak zijn sigaretten aan met bankbiljetten. En u hebt ook niet bepaald het artistieke potentieel van Birkin.

Brunette – Dank u. U kunt altijd uw geluk proberen bij die houthakker. Volgens mij hebt u beet.

De blondine kijkt naar de psychopaat. Hij komt alleen terug, zijn overhemd met bloed bevlekt, en neemt plaats achter de bar. Hij zet een volle kom cocktail neer.

Blondine (*half geïnteresseerd*) – Heeft hij iets gezegd?

Brunette (*quasi vertrouwelijk*) – Dat zie je toch? Hebt u gezien hoe hij naar u kijkt? Hij schijnt een groot houtbedrijf in Canada te hebben.

De psychopaat schenkt de blondine een onheilspellende glimlach.

Blondine (*twijfelend*) – O ja?

Brunette (*venijnig*) – Veel succes. (*Ze wil naar de man terug maar bedenkt zich.*) Ik ga deze cocktail eerst uitkotsen. Als ik straks over hem heen kots, maakt dat zo'n slechte eerste indruk.

De brunette gaat naar het toilet. De blondine aarzelt en verlaat daarna de bar.

19. De psychopaat – De man

De man loopt naar de toonbank en spreekt de psychopaat aan.

Man – Typisch mijn geluk. Twee jaar geen seks en ineens kom ik in één uur twee kanonnen tegen.

Psychopaat – Happy Hour. Kom, deze is van mij.

De psychopaat schenkt hem een derde cocktail.

Man – Ze zit zo strak in die spijkerbroek dat ik bang ben dat de knopen in mijn gezicht schieten als ik met haar praat.

Psychopaat – Over welke hebt u het nu?

Man – Wat vindt u van die brunette? Niet geweldig, maar ze ziet eruit alsof ze niet alleen op lolly's zuigt. En mijn laatste verovering zei dat mijn lul op een knakworst leek. Wat raadt u me aan, gezien mijn niveau op de ski's: de bruine piste voor beginners of de blonde voor waaghalzen?

De psychopaat kijkt hem meewarig aan.

Psychopaat – Ik ben zelf meer van het off-pistewerk.

De brunette gaat weer zitten.

Man (tegen brunette) – Ik kom zo. (Tegen psychopaat.) Als Daisy ontdekt dat ik niet het neefje van Dagobert Duck ben, sta ik voor Mickey Mouse, maar goed.

De man slaat zijn glas in één keer achterover.

Man – Het maakt niet uit of de kat zwart of grijs is, als hij maar muizen vangt.

Psychopaat – Walt Disney?

Man – Deng Xiaoping. Je moet realistisch blijven. Beter één vogel in de hand dan tien in de lucht.

De man gaat naar de brunette.

20. De man – De brunette

De man komt terug naar de brunette maar gaat niet zitten.

Man – Zin in de film? Hiernaast draaien ze The Texas Chainsaw Massacre.

Brunette (*staat enthousiast op, gespeeld*) – Leuk! Daarna McDonald's?

Man – Hamburgers... te veel werkassociatie. Zoals mijn oom zegt: je ziet nooit een uroloog op een naturistencamping.

De brunette glimlacht beleefd, totaal niet begrijpend.

Man – Nee, ik heb liever vlees rood. Bent u met de auto?

Brunette – Ik ben meer van het openbaar vervoer. En u?

Man – Tot nu toe vooral solo-transport. Maar nu ik u heb ontmoet...

Ze vertrekken samen. Terwijl ze wegloopt maakt de brunette discreet naar de psychopaat een gebaar dat alles goed gaat.

Man – Thanatopracteur... lijkt dat op chiropractor?

Brunette (*beschaamd*) – Een beetje.

Ze gaan weg.

21. De psychopaat – De blondine

De psychopaat staat alleen achter de bar met een tijdschrift dat Thanato Magazine heet. Op de radio klinkt een dramatische evergreen over dood en roem. De blondine komt terug, opvallend vriendelijker en duidelijk van plan hem te verleiden. De psychopaat zet de muziek uit.

Psychopaat – Ik had u moeten waarschuwen dat deze cocktail verslavend kan zijn.

Blondine (*verleidelijk*) – Een liefdesdrankje? Is dat hoe u klanten aan u bindt?

Psychopaat – Wie er niet aan doodgaat kan er niet meer zonder. (*Verrast door haar charmeoffensief.*) Nog eentje? Hij is vers. Net gemaakt.

Hij schenkt haar een cocktail in. Ze proosten. De blondine kijkt hem zwoel aan.

Blondine – Houdt u van Nederlandse smartlappen?

Psychopaat – Ik heb alles van André Hazes.

Blondine – Ik droom er ook van beroemd te worden.

Psychopaat – Hebt u een talent?

Blondine – Nee. Ik wil niet beroemd worden om mijn talent. Ik wil beroemd worden omdat ik bekend ben. Zoals Paris Hilton.

Psychopaat – Neem een artiestennaam. Iets als... Hilton aan de Amstel.

De blondine glimlacht; onduidelijk of ze de grap begrijpt.

Psychopaat – Vertel me niet dat een mooie vrouw als u moeilijk een man vindt.

Blondine – Mannen zijn net brillen: na een tijdje willen ze een ander montuur.

Psychopaat (*filosofisch*) – Waarom een koe kopen als je de melk gratis kunt krijgen?

Blondine (*zucht*) – Mannen. De meesten zijn zo gefrustreerd dat het ze nauwelijks uitmaakt of ze mij hebben of een lijk.

Psychopaat – Geloof me, er is een groot verschil.

Blondine – Allemaal klootzakken. Mijn beste vriendin werd door haar man verlaten toen ze in verwachting was.

Psychopaat – Van wie verwachtte ze hem dan?

Blondine (*zuchtend*) – Daarom ben ik voorzichtig. Van die types in clubs die zeggen dat ze piloot zijn maar niet eens een drankje kunnen betalen. U ziet er tenminste uit als een heer.

Ze kijkt naar het Thanato Magazine.

Blondine – Bent u ook thanatopracteur?

Psychopaat – Alleen hobbymatig.

Blondine – Wat houdt dat precies in?

Psychopaat – Wat doet u zelf?

Blondine – Schoonheidsspecialiste voor blondines.

Psychopaat (*uitleggend*) – Dan is thanatopractie eigenlijk hetzelfde als uw werk... maar dan voor dode blondines.

De blondine lijkt het te begrijpen en verwerkt de informatie.

Blondine – Aha.

Psychopaat – Fascinerend beroep, vindt u niet?

Blondine – Zeker. Hoe bent u aan die... passie gekomen?

Psychopaat – Op de begrafenis van mijn vrouw. Ze hadden echt wonderen verricht om haar hoofd weer netjes vast te zetten.

Blondine (*slikt*) – O ja.

Psychopaat – Tijd om te sluiten.

Met een onheilspellend geluid laat hij ergens buiten beeld een metalen rolluik zakken.

Psychopaat – Ik kan u wel thuisbrengen als het op mijn route ligt.

Blondine – Waarom niet.

Psychopaat – We gaan via de achterdeur.

Hij gebaart dat ze hem moet volgen.

Psychopaat – Pas op. De trap is nogal steil.

Blondine (*nerveus lachend*) – Ik ben zelf ook een beetje stijf. Zal wel door die cocktail komen. Wat zit daar eigenlijk in?

Psychopaat – Alleen natuurlijke producten. Bijna biologisch.

Ze pakt haar zakspiegeltje en bekijkt zichzelf.

Blondine – Natuurlijk doet me kennelijk geen goed. Ik zie eruit alsof ik net ben opgegraven.

Psychopaat – Geen zorgen. We maken u wel weer toonbaar.

Hij doet het licht uit terwijl de herkenbare themamuziek van Six Feet Under klinkt. Dan floept het licht weer aan.

Een kettingzaag start met een schel geluid. Het licht gaat uit.

Einde

De auteur

Jean-Pierre Martinez werd in 1955 geboren in Auvers-sur-Oise. Hij stond aanvankelijk op het podium als drummer in verschillende rockbands en werd daarna semioloog in de reclamewereld. Vervolgens werkte hij als scenarioschrijver voor televisie en keerde hij als toneelschrijver terug naar het theater. Hij schreef ongeveer honderd scenario's voor televisie en meer dan honderdtien komedies voor het toneel, waarvan sommige inmiddels klassiekers zijn geworden, zoals *Vrijdag de 13e* en *Strip Poker*.

Tegenwoordig behoort hij tot de meest gespeelde hedendaagse auteurs in Frankrijk en in Franstalige landen. Verschillende van zijn stukken, vertaald in het Spaans en het Engels, worden bovendien regelmatig opgevoerd in de Verenigde Staten en Latijns-Amerika.

Amateur- en professionele theatergezelschappen die op zoek zijn naar toneelstukken om op te voeren, kunnen de toneelstukken van Jean-Pierre Martinez gratis downloaden van zijn websites:

<https://jeanpierremartinez.net/en/komedies-vertaald-in-het-nederlands/>

<https://comediatheque.net/komedies-vertaald-in-het-nederlands/>

Voor iedere openbare opvoering blijft voorafgaande toestemming van de SACD vereist (zie pagina 3: *Opvoeringsrechten*).

Alle toneelstukken van Jean-Pierre Martinez kunnen gratis worden gedownload
op zijn websites:

<https://jeanpierremartinez.net/en/komedies-vertaald-in-het-nederlands/>

<https://comediatheque.net/komedies-vertaald-in-het-nederlands/>

Deze tekst is beschermd door de wetten inzake intellectuele eigendom.

**Elke ongeoorloofde reproductie of namaak kan worden bestraft met een boete tot
300.000 euro en drie jaar gevangenisstraf.**

Avignon - September 2026

© La Comédiathèque - 978-2-38602-449-8